

DECEMBRIE, LUNA CADOURILOR!

miercuri, 27 ianuarie 2021

Sezonul rece al iernii ne aduce tuturor mari satisfacții și multe bucurii, copiilor jucării, iar pescarilor capturi frumoase și memorabile, cum a fost și în cazul meu.

Era o zi însorită dar friguroasă la începutul lunii decembrie, cu câteva grade sub zero, o zi perfectă pentru pescuitul lostrii. Am plecat la pescuit destul de târziu după masa prânzului, în jurul orei două după amiază și am decis să pescuiesc într-o zonă cu apă adâncă în speranța unei capturi capitale. Mă gândeam la lostrii și la păstrul vulcurubeu de talie mare, aceștia fiind singurii pești pe care ai voie să-i pescuiești în această perioadă a anului.

Cunoscând bine zona unde urma să pescuiesc, cu apă râului foarte scuturată și limpede, am decis să-mi încerc norocul la năluca de dimensiuni mari și culori închise, singura opțiune plauzibilă pentru pescuitul lostrii în această perioadă.

Odată ajuns la locul unde urma să pescuiesc, bineînțeles, plin de optimism, am început numaidecât primele lanseuri, iar după aproximativ o oră de pescuit am rămas mai sărac cu câteva năluci foarte scumpe. Zona unde am pescuit avea albia râului foarte pietroasă unde agățările sunt la ordinea zilei, dar era și o zonă unde peștii capitali săltau cu mare drag. Am mai insistat pe câteva minute, însă, fără nici un atac din partea peștilor.

Am schimbat nălucile de dimensiuni mari în pofida celor mici, sperând să prind măcar vreo doi, trei peștii mai mici pentru o prajă. Am început să pescuiesc cu năluci specifice pescuitului la peștele, năluci de aproximativ 8-10 cm și culori foarte închise de această dată, unele pictate și de mine la locul faptei, cu eding de culoare neagră. Am prins destul de repede, după doar câteva lanseuri, un păstrul indigen pe care am fost nevoit să-l eliberez imediat din cauza restricțiilor impuse de legea pescuitului, acesta fiind în prohibiție în această perioadă a anului. Mi-a plăcut, pe lângă el, peștele era unul pe mers, aproximativ 50 cm și 2kg.

Am schimbat oscilantele mai ușoare cu unele mai grele, de aceeași culoare, am schimbat locul cu câteva sute de metri în avalul râului, unde am găsit o porțiune cu apă învolburată și mai adâncă. Am lansat de câteva ori în amonte râului, aproape de mal, și când năluca atingea albia râului, după care am început recuperarea cu opriri sacadate ale nălcii de câteva secunde. La un moment dat năluca s-a oprit, iar eu am contractat mai mult din instinct și am crezut că am mai pierdut o oscilantă. Însă, cum suntem în luna cadourilor, am fost binecuvântat cu un atac din partea unui pește pe mers, după care a început lupta dintre peștele și păstrul. Pe lângă el a luat mult, mult fir de pe tamburul mulinetei după care s-a oprit, nedumerit, câteva secunde bune. Am fost sigur că pește duc această luptă, eram mai mult decât convins că este vorba de o lostră pe mers, ajutat și de experiența acumulată din anii ce au trecut. Lupta s-a dovedit a fi una foarte grea, crâncenă, dar de scurtă durată pentru un asemenea exemplar. O lostră, zic eu, de toată frumusețea. Am făcut mersul torile legal admise de lege, după care am introdus peștele în rani și am plecat, bucurat, spre casă. Era prima lostră din acest an cu asemenea dimensiuni, 93 cm și 6,7 kg.

Am mai prins câteva lostri în decursul acestui an, dar toate sub limitele legale admise de lege. Trebuie să menționez și faptul că asociația pescarilor din care fac eu parte ne permite să oprim doar un exemplar pe an din această specie de pește.

Am ajuns acasă cu bine și fericit în adâncul inimii, euforic chiar. Mi-am turnat un pahar de uic din prune de var de la Carasova și am gustat din el în timp ce rememoram aventura la pescuit, după care mi-am invitat familia să vadă minunea, un

pe te nobil i frumos, binevenit la noi în familie pentru masa de Craciun.

Petru Milo_